

[Alfred Hansen]

sidder økonomisk dårligt i det! Dette ville være en uoverkommelig opgave for det danske samfund.

Endvidere betyder det, at man støtter bestemte erhvervsgrupper, bestemte fag, at man må vælte problemerne over på andre samfundsgrupper, og det betyder også, at man forhindrer en naturlig strukturtilpasning. Hver gang man fra det offentlige side letter vilkårene for én gruppe af befolkningen, øger man uvilkårligt skattetrykket for den øvrige del af befolkningen.

Vi mener, at rentens størrelse, som er en af hovedårsagerne til landbrugets situation, ikke bare er et isoleret problem for landbruget, men for hele det danske erhvervsliv, og derfor bør regeringen opfordres kraftigt til at føre en politik, der skaber et naturligt grundlag for en stærkt tiltrængt rentesænkning til gavn for produktion, for beskæftigelse og for dem, der skal etablere sig i årene fremover. Til dem, der siger, at de vil hjælpe en bestemt gruppe, som er kommet i en akut krise, er der at sige, at en vedtagelse af dette forslag ikke vil kunne hjælpe dem, der står over for en tvangsauktion af deres landbrugsejendom de kommende måneder. Det vil måske kunne trække døds kampen lidt ud for dem, der ellers ville komme i den situation, at de måtte sende deres landejendom på tvangsauktion om 1 år eller 1½ år, men de, der inden for de næste 2, 3, 4 måneder går og frygter for en tvangsauktion, vil ikke blive reddet med en vedtagelse af dette forslag. Det er altså ikke dem, der er i en akut krise, dem, der har tvangsauktionen hængende over hovedet, man kan komme til undsætning, men man kan måske lette kårerne en lille smule for dem, der vil komme ud i en krise om et års tid eller mere.

Jeg vil gerne stille ministeren følgende spørgsmål: hvor mange tvangsauktioner vil kunne undgås ved en vedtagelse af selve lovforslaget og de ændringsforslag, som regeringen har stillet?

Hvad angår de stillede ændringsforslag, skal jeg sige, at retsforbundet kan stemme for ændringsforslag nr. 3 og 4, som jo er en præcisering af selve loven; vi har absolut ikke noget imod, at man klart præciserer, hvad det er, man vil med lovgivningen.

Ændringsforslag nr. 5 er vi kraftigt imod, og det samme gælder ændringsforslag nr. 6. Det var, hvad man kunne forvente, at venstre

ville komme med sådan et overbudsforslag. Havde regeringen foreslået det, som venstre foreslår her, ville venstre have foreslået måske 7 pct. over 7 år eller noget i den retning. Det er deres måde at markere sig på, og det er selvfølgelig deres ret, men retsforbundet agter at stemme imod dette ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 7 er ikke ganske uinteressant, men jeg kan ikke se, at det kun skulle være dem, som får eftergivet betalinger, der skal fritages for moms. Hvad med den handlende, som sælger sine varer på afbetaling, og hvor køberen svigter med hensyn til betalingen? Ja, dér er det udelukkende den handlende, der hæfter: dels får han ikke dækket sin indkøbspris, dels får han ingen fortjeneste, og derudover må han betale moms. Så hvis man endelig skulle have fat på dette problem, måtte det være en mere generel ordning, og det vil vi se på med en positiv indstilling.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg takker for den generelt set velvillige behandling, som de ændringsforslag, jeg har stillet til dette lovforslag, har fået.

Hr. Grove mente ikke, at rentetilskuddet var nok, og det mente hr. Øllgaard, der har stillet et ændringsforslag sammen med hr. Grove, jo heller ikke.

Jeg er bekendt med, at landbrugets organisationer har forhandlet spørgsmålet om rentens højde for disse lån i pengeinstitutterne. Nu er det jo sådan, at ingen organisationer, heller ikke landbrugets organisationer, kan påbyde pengeinstitutterne en bestemt rente. Men jeg tror alligevel, at disse forhandlinger vil medføre, at pengeinstitutterne vil stille sig velvilligt med hensyn til at holde renten på det lavest mulige niveau, og jeg tror heller ikke, at det faktum, at staten nu giver et rentetilskud, vil betyde, at disse pengeinstitutter skulle benytte lejligheden til at sætte deres egen rente højere op, end de ellers ville have gjort. Det er deres egne kunder, det her drejer sig om, som er i en vanskelig situation, og pengeinstitutterne er jo selv interesserede i, at disse kunder klarer deres økonomiske problemer.

Hr. Bjørn Poulsen nævner spørgsmålet om renterne i fodervarebranchen, den løse gæld, og foreslår, at der bliver lavet en undersøgelse af, hvilke renter der betales inden for